

Sygnatura akt: XI GC 1188/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Angelika Sykut

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2019 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. G.**

przeciwko (...) **spółka akcyjna w W.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 800 (osiemset) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 maja 2018 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 471 (czteryście siedemdziesiąt jeden) złotych i 64 (sześćdziesiąt cztery) grosze tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. zwraca powodowi od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 655 (sześćset pięćdziesiąt pięć) złotych i 36 (trzydzieści sześć) groszy tytułem nadpłaconej zaliczki.

Sygnatura akt XI GC 1188/18

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 czerwca 2018 powód P. G. złożył przeciwko pozwanej (...) spółka akcyjna w W. o zapłatę kwoty 800 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 6 maja 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W piśmie wskazano, że doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzony został pojazd, którym poruszał się poszkodowany B. M.. Sprawca szkody posiadał polisę obowiązkowego ubezpieczenia OC wykupioną w (...) spółka akcyjna w W.. W związku z niemożliwością korzystania przez poszkodowanego z uszkodzonego pojazdu poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego.

W sprawie wydano nakaz zapłaty (karta 31).

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty (karta 37) zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wskazała, iż kwestionuje należność objętą pozwem co do wysokości. Zakwestionowała legitymację czynną powoda oraz dzienną stawkę najmu i okres najmu. Wskazał, że proponował poszkodowanemu najem pojazdu ten zaś z propozycji nie skorzystał.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 marca 2018 roku doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki P. o numerze rejestracyjnym (...) należący do B.. Sprawca zdarzenia posiadał polisę obowiązkowego ubezpieczenia OC wykupioną w (...) spółka akcyjna w W..

Niesporne:

Po szkodzie poszkodowany kontaktował się z ubezpieczycielem zgłaszając szkodę. Ubezpieczyciel powiadomił poszkodowanego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego na pośrednictwem podmiotu współpracującego z ubezpieczycielem. Poszkodowany nie dostał informacji co do warunków ewentualnego najmu a miał zamiar wyjeżdżać wynajętym pojazdem za granicę do Niemiec. Ubezpieczyciel nie wskazał również, że był w stanie dostarczyć poszkodowanemu pojazd zastępczy niezwłocznie.

Dowód;

- zeznania świadka B. M., karta 67 – 67v;

W związku z niemożnością korzystania przez poszkodowanego z uszkodzonego pojazdu, poszkodowany zawarł w dniu 23 marca 2018 roku z P. G. umowę najmu pojazdu zastępczego. Wynajęty został pojazd T. (...)

Najem trwał 5 dni. Z tytułu najmu wystawiono fakturę VAT na kwotę 800 złotych, przyjmując, że kwota ta stanowi iloczyn 5 dni najmu przy stawce 130 złotych jeden dzień najmu.

Przez cały czas najmu pojazd uszkodzony był naprawiany zaś w dniu naprawy pojazd zastępczy zwrócono.

D.:

- umowa najmu, karta 12;

- protokoły wydania i zwrotu pojazdu, karta 13, 14

- faktura, karta 15;

- zeznania świadka B. M., karta 67 – 67v;

- arkusz naprawy, karta 17;

Ubezpieczyciel, w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił kwotę tytułem odszkodowania za naprawę pojazdu, odmówił zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Niesporne

Wynajmujący wzywał ubezpieczyciela do zapłaty.

Dowód:

- wezwanie, karta 28-29;

B. M. zawarł z P. G. umowę cesji wierzytelności prawa dochodzenia odszkodowania z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Dowód:

- umowa cesji, karta 30;

Uzasadniony łączny czas trwania naprawy pojazdu P. a tym samym najmu pojazdu T. wynosił 5 dni. Stawka za dobę najmu pojazdu zastępczego w klasie odpowiadającej klasie pojazdu uszkodzonemu czyli w klasie B nie uległa istotnym zmianom od 2012 roku i na początku 2018 roku w opcji bez limitu kilometrów i ze zniesionym udziałem własnym w szkodach oraz przy najmach w przedziale 5-15 dni stawka średnia wyniosła 143 złotych netto za dobę będąc w przedziale 122-160 złotych.

Dowód:

- opinia biegłego, karta 72-81;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione.

Niespornym jest, iż sprawcę szkody i pozwaną łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodna z treścią przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.).

Przepis art. 4 powyższej ustawy wskazuje, iż ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Stosownie do treści art. 13 ust. 2 ustawy w obowiązkowych ubezpieczeniach OC odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem. Natomiast w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego (art. 22 ust 1 ustawy).

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z treścią art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W niniejszej sprawie powód dochodzi kwoty odszkodowania tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, niezaspokojonych przez ubezpieczyciela w żadnej części.

W rozpoznawanej sprawie pozwana nie kwestionowała okoliczności, iż co do zasady obciąża ją odpowiedzialność z tytułu kosztów likwidacji szkody oraz zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

Pozwany wnosil o oddalenie powództwa wskazując na możliwość zapewnienia poszkodowanemu pojazdowi zastępczego we własnym zakresie.

Poszkodowany i powód zawarli umowę cesji wierzytelności. Sąd nie miał wątpliwości co do skuteczności zawartej pomiędzy powódka, a poszkodowanym umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie z treścią art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (§ 1), a wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta. Przelew powoduje utratę statusu wierzyciela przez cedenta i jego wyłączenie ze stosunku zobowiązaniowego łączącego go dotychczas z dłużnikiem. Wierzycielem staje się cesjonariusz, który nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu.

Za wykonanie umowy najmu powód nie miał otrzymać wynagrodzenia w formie świadczenia pieniężnego, a świadczeniem wzajemnym poszkodowanej było przeniesienie wierzycielności.

W niniejszym postępowaniu poza sporem pozostała kwestia odpowiedzialności pozwanej za powstałą szkodę.

W spornym zakresie Sąd w całości oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, a także - opinii biegłego, nie kwestionowanej przez strony.

Nie sposób zgodzić się z zarzutem pozwanej, jakoby przyjęta przez powoda stawka dobowa najmu wynosząca 200 zł netto/doba była stawką zawyżoną.

W zakresie możliwości najmu pojazdu zastępczego od pozwanego w sposób jasny i wiarygodny wyjaśnił, że ubezpieczyciel powiadomił poszkodowanego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego za pośrednictwem podmiotu współpracującego z ubezpieczycielem. Poszkodowany potraktował tę wiadomość nie jako ofertę ale jako informację. Nie przedstawiono mu warunków najmu a jedynie stawki, których wysokość pozwany toleruje. Ponadto poszkodowany miał wyjeżdżać do Niemiec wynajętym pojazdem. Sąd przyjął, że poszkodowanemu nie przedstawiono oferty najmu pojazdu zastępczego, nie znał konkretnych warunków najmu, nie wiedział czy będzie mógł wyjeżdżać pojazdem za granicę. Przede wszystkim pozwany nie wykazał, że na chwilę powstania szkody i na chwilę wstawienia przez poszkodowanego pojazdu do warsztatu celem naprawy mógł zapewnić poszkodowanemu pojazd zastępczy.

W kontekście zarzutów pozwanego należało ustalić zasadność (wysokość) stawki przyjętej w umowie najmu jak i zasadny czas najmu.

Biegły w sporządzonej opinii jednoznacznie wskazał, iż w okresie zawarcia umowy najmu przedmiotowa stawka, zastosowana przez powoda stanowiła stawkę rynkową. Podkreślenia wymaga fakt, że zastosowana stawka 130 złotych była niższa od stawki średniej w tamtym okresie.

Co do okresu najmu (5 dni) był on skorelowany, zgodnie z opinią biegłego, z właściwym i poprawnym technologicznie okresem naprawy pojazdu uszkodzonego.

Opinia w sprawie wydana przez biegłego sądowego W. S. była spójna, logiczna i wyczerpująca, a metodologia przyjęta przez biegłego nie może budzić zastrzeżeń, dlatego sąd uznał opinię za w pełni wiarygodną.

Wysokość odszkodowania powinna być pochodną szkody ustalonej stosownie do art. 361 k.c. Jeśli więc biegły w toku postępowania wskazuje, że stawka przyjęta w umowie najmu przez powoda odpowiada akceptowalnej stawce na rynku lokalnym w danym okresie, to brak jest podstaw w ocenie Sądu do kwestionowania wskazanej stawki, czy uznania jej za zawyżoną.

Skoro zatem zasadny czas najmu to 5 dni przy stawce 130 złotych powód mógł dochodzić i dochodził kwoty 800 złotych.

Żądanie zapłaty odsetek znajduje uzasadnienie w treści art. 481 § 1 k.c. Z uwagi na treść art. 817 § 1 i 2 k.c., a także art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, pozwana winna spełnić świadczenie najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia w tej sprawie, a najpóźniej w terminie 14 dni od momentu, w którym wyjaśnienie wszystkich okoliczności stało się możliwe (art. 817 § 2 k.c.).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powód wygrał sprawę w całości.

Na poniesione przez powoda koszty w kwocie 471,64 złotych złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika zawodowego w kwocie 270 złotych, wraz z opłatą od pozwu 40 zł, opłata od pełnomocnictwa 17 złotych, część zaliczki na poczet opinii biegłego 144,64 złotych, gdzie pozostała kwota na wynagrodzenie biegłego pobrana została z zaliczki pozwanego.

Dodatkowo zwrócono powodowi nadpłaconą zaliczkę (art. 80 i art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) w kwocie 655,36 złotych (800 złotych – 144,64 złotych).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2.(...)

- (...)

3. (...)